seda imeliku lindu waatama, ta hakanud jooksma, ja kui ta koju saanud. rääkinud ta seda naisele, ja omast jooksu wasimusest puhkanud ta kua natukene aega. — Selle ajas kui mees koju jooksnud tuli waras puu otsast maha, kutsus noor mad kua, ja jooksiwad hargade juure kohe ruttu tomba nad teise harja eest ära ja oma üle kohtu wabasta miseks ja nalja leikanud nad ta änna ära, toppinud teisele kurku ja jätnud äna otsa tükilt wa wotnud teise ärja nõõri pidi taha ja läi metsa. — Selle ajas tuliwad pere mees ja naine imeliku linnu laulmist kuulatama Aga mis nad naewad teine ärg söönud teise ärja ära, ja anna jätnud natukene Nad paniwad imes tates kaed koku ja ütlesiwad, nad pole ilmaskinii kurjad olnud mis neil täna sisse läinud. — Selle peale ütles mees mull tuleb selle lin laulmeelde kull see seda tähendab. —

Nad paniwad seda waga imeks, läksiwad koju — Ja sest on see tulnud et ärjad teine teist wihawad ja pusklewad. Aga wargad tapnud selle ärja metsas ära, ja wanem waras saatnud noorema natukene maad kaugemale magu puhastama, ja ise jäenud liha tüki teks tegema. — Noorem motelnud kuitas ta selle liha üksi omale saaks. Oot, oot külma tean: „ta raijunud uhe suure malga wõtnud seda selga — ja akanud selle mau pih ta tapma, mis kangest lopsimisest wastu kolas aga noorem kui ta tapis karjus ise: „ Ega ma üksi polnud wana waras oli kua. Wana waras kuulis seda liha tukid sinna paika, ise jooksma nii kaugele kui jõuudis kas woi mittu wersta. Noor jättis tüki aja peralt tapmist järele, ja laks waatama kas teine lain on, omaks heaks muleks oli teine läinud. Ta korjas liha koku wiis seda ühte sala ja koopase, ja sõi